

הזה. כרביעי: (מט) עלה. העי'ן בסוף פתח: פרשת וזאת הברכה לג פתחה: (ב) אשרת. אש דת ק' ועי'ן הטעם בבחי' וזוהו דת מן ט"ו מלך הכתיבין וזוהו מלה וקרי'ן תרין מלך וסימנם במ"ג ד"ה א' כ"ז תהיל'ת בקמץ: (ה) עב. בקמץ: (ט) ואת בנו. בני ק': (י) באפך הבי'ת דגשה: טובתך. הבי'ת בשוא לבד: (טז) ולקדקד. ק"ף ראשונה רבכות. הבי'ת בשוא לבדו בכל הספרים כמ"ש בפרשת בהעלותך על רבבות אלפי ישראל:

ובדבר הזה תאריכו ימים עליה אדמה אשר אתם עבדים אתה יירדן שמה לרשתה:

מפטיר וידבר יהוה אלי משה בעצם היום הזה לאמר: עלה אליהר העברים הזה הר יבנו אשר בארץ מואב אשר על פני ירוזו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאוזה: ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אלי עמיה כאשר-מת אהרן אוזיה בהר הזה ויאסף אלי עמיו: על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל בני מריבת קדש מדבר-צן על אשר לא-קדשתם אותי בתוך בני ישראל: כי מנגד תראה אתה ארץ ושמה לא תבוא אליה ארץ אשר-אני נתן לבני ישראל:

ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עבדים את הירדן שמה לרשתה

וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירוזו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאוזה ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמיה כאשר מת אהרן אוזיה בהר הזה ויאסף אל עמיו על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל בני מריבת קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם אותי בתוך בני ישראל כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל

וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו ויאמר יהוה מסיני בא וזרוז משעיר לבנו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אש' דת לבנו: אף זובב עמים כלי קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברתיך תורה ענה לבנו משה מורשה קהלת יעקב: ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יוזד שבטי ישראל יוזי ראובן ואל ימת ויהי מתו מספר וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה:

שניתו כללוי אמר תמיך ואוריק לאיש זוסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה האמר לאביו ולאמו לא ראיתו ואת אוזיו לא הכיר ואת בנו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך יצרו יורו משפטיו ליעקב ותורתך לישראל ישמו קטורה באפך וכליל על מוזבזך ברך יהוה זיילו ופעל ידיו תרצה מוזן מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומון לבנימן אמר ידיד יהוה ישכן לבטוח עליו זופף עליו כל היום ובין כתפיו שכן וליוסף אמר מברכת יהוה ארצו ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תזות: וממגד תבואת שמש וממגד גרש ירוזים ומראש הררי קדם וממגד גבעות עולם וממגד ארץ ומלאה ורעון שכני סנה תבואתה לראש יוסף ולקדקד זזיר אוזיו בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים יגזו יוזרו אפסי ארץ והם רבבות אפרים

שירטה מקובצת

במדבר-צן. פרשת וזאת הברכה א. ולג. ח ולקני אמר מאן מלך ב"שופר-הולך וקף-קטן, וז"ל החיבור בשורוק, לבד מ"זבולון" שהיו שם היא בשוא (יח) ולקבול אמר. ב. ויגו ממגד שמים ומטל, וידו וממגד תבואת שמש, ושם מתיב וממגד גרש ירוזים, וטו וממגד גבעות עולם, וטז וממגד ארץ ומלאה, וסימנם:

וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו: ויאמר יהוה מסיני בא וזרוז משעיר לבנו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אש' דת לבנו: אף זובב עמים כלי קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברתיך: תורה ענה-לבנו משה מורשה קהלת יעקב: ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יוזד שבטי ישראל: יוזי ראובן ואל-ימת ויהי מתו מספר: וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל-עמנו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה:

שניתו כללוי אמר תמיך ואוריק לאיש זוסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על-מי מריבה: האמר לאביו ולאמו לא ראיתו ואת-אוזיו לא הכיר ואת-בנו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך יצרו: יורו משפטיו ליעקב ותורתך לישראל ישמו קטורה באפך וכליל על-מוזבזך: ברך יהוה זיילו ופעל ידיו תרצה מוזן מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומון:

ידיד יהוה ישכן לבטוח עליו זופף עליו כליהיום ובין כתפיו שכן: וליוסף אמר מברכת יהוה ארצו ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תזות: וממגד תבואת שמש וממגד גרש ירוזים: ומראש הררי-קדם וממגד גבעות עולם: וממגד ארץ ומלאה ורעון שכני סנה תבואתה לראש יוסף ולקדקד זזיר אוזיו: בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים יגזו יוזרו אפסי ארץ והם רבבות אפרים

תמצא לעיל בסוף פרשת "וילך" ולא, יג) ואשר אתם זיזים עליה אדמה אשר אתם עבדים אתה יירדן שמה לרשתה: י. (מט) אשר אני נתן לבני ישראל לאוזה: שונה מחברו שבסמוך (נב) אשר-אני נתן לבני ישראל: יא. (נא) על אשר מעלתם בי ברוסה לו ובאותו ענין נזכר בפרשת "פינחס" (במדבר כז, יד) כאשר מריתם פי

(יש) ושפני בכל ספרים מדויקים בס"ן שמאלית וכן הביאור השרשים המביא נתיב בשרש ספן ובסמורת לית חסר וס"ן כתיב: (כא) ויתא. חילופים רבים ראיתי במלה זו בנקודת ובטעמים וארבעה הבה. הא' בחילופי ב"א וב"ג שבדפוס וכן ראיתי בכ"י לכן אשר ויתא כולו סגול ובשני פשטין ולב"ג ויתא כולו צירי ובשני הדפוס לבד. הב' ברוב ספרי הדפוס כולו בצירי ובשני פשטין. הג' במקצת ספרי כ"י הו"ד בצירי והת"י בסגול ובשני פשטין. וכן מסר בספר דקדוק כ"י וכתב ר' אליה בספר הרכבה שצירי הו"ד מורה על אל"ף פ"א הפעל. הד' בס"ס כולו צירי ובפשט האחרון כלבד וכתב עליו בעל א"ת שזהו דעת ב"א. ורד"ק הביא שתי הברכות מענין מלעיל ומלרע בס' מכלול דף קס"ו ולא הבריע זה לשונו: והחלוקת בקריאת המלה היא ב"א קורא אתה מלעיל בשני פשטין וב"ג מלרע בפשט אחד ויש ספרים בפשט אחד לבד ולא מתחלפים ע"כ. ולא דבר מאומה מתקדחות ראשי העם. הו"ד בגלגל ובלא טעם אחר בש"ן: (כב) יונק. הו"ד דגושה: (כג) אלהי קדם. חד מן ג' מלעיל ע"פ הסמורת כמ"ש בפ' נח: לד (2) ואת הכבר. הא"י בגעיה: (ד) נשבעתי. אין בב"ת תלשא: הראיתיך. הו"א בסגול והאל"ף בחיזק מכלול דף קמ"ו: (ו) ולא נס לחה. ס"ו מלן בתורה כתיב ה'. ראה פניך לא פלתי. אסרי לגפן עיר. סתה. וגם דלה דלה. כי גאה גאה וחברו. כי מזה אמתה. או ידה ירה. ושלה את בערתי. כי היא כסותה. כי פריעה אהרן. את כל העם ברעה. ונסכה יין חצי הו"ן. ובנות יאמר. לא קבה אלו. לא נס לחה: (ח) בכי. הב"ת רפה: (יא) האתת. הקדמא בה"א לא באל"ף. ותשלם מלאכת ספר חמישי והוא ספר משנה תורה. ברוך נותן ליעף כח ולאין אינים עצמה ירבה:

והם אלפי מנשה
 וזכו בכולן בעאתך ויששכר באהליך עמים הר
 יקראו שם יזכו וזכו צדק כי שפע ימים יינקו
 ושפני טמוני זול
 אמר ברוך מרוזיב ג'ד כלביא שכן וטרף זרוע
 אף קדקד וירא ראשית לו כי שם זולקת מוזקק
 ספון ויתא ראשי עם צדקת יהוה עשה ומשפטיו
 עם ישראל
 אמר דן גור אריה יונק מן הבשן ולנפתלי אמר
 נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום
 ירשה
 ברוך מבנים אשר יהי רצוי אזויו וטבל בשמן
 רגלו ברזל ונזושת מנעלה וכימיק דבאך אין כאל
 ישרון רכב שמים בעורה ובגאותו שזוקים מענה
 אלהי קדם ומתוזת זרעת עולם ויגרש מפניה אויב
 ויאמר השמד: וישכן ישראל בטוז בדר עין יעקב
 אל ארץ דגן ותירוש אף שמיני יערפו טל אשריך
 ישראל מי כמוה עם נישע ביהוה מגן עורה
 ואשר זורב גאותה ויפוזשו איניה לך ואתה על
 במותימו תדרך
 מערכת מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר
 על פני ירוזו ויראהו יהוה את כל הארץ את
 הגלעד עד דן ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים
 ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים האזורון
 ואת הנגב ואת הככר בקעת ירוזו עיר התמרים
 עד צער: ויאמר יהוה אליו ואת הארץ אשר
 נשבעתי לאברהם ליעזק וליעקב לאמר לזרעך
 אתננה הראיתיך בעיניך ושמה לא תעבר וימת
 שם משה עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה
 ויקבר אתו בגי בארץ מואב מול בית פעור ולא
 ידע איש את קברתו עד היום הזה: ומשה בן
 מאה ועשרים שנה במותו לא כהתה עינו ולא נס
 לזוה: ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב
 שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה: ויהושע בן
 נון מלא רוזו זוכמה כייסמה משה את ידיו עליו
 וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה
 את משה: ולא יקם עוד בישראל כמושה
 אשר ידעו יהוה פנים אל פנים: לכל האתת
 והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ
 מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: ולכל
 היר הזוזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה
 לעיני כל ישראל

והם אלפי מנשה: רביעי
 וזכו בכולן אמר
 ויששכר באהליך: עמים הר
 יקראו שם יזכו וזכו צדק כי שפע ימים יינקו
 ושפני טמוני זול:
 אמר ברוך מרוזיב ג'ד כלביא שכן וטרף זרוע
 אף קדקד: וירא ראשית לו כי שם זולקת מוזקק
 ספון ויתא ראשי עם צדקת יהוה עשה ומשפטיו
 עם ישראל:
 אמר דן גור אריה יונק מן הבשן: ולנפתלי אמר
 נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום
 ירשה:
 ברוך מבנים אשר יהי רצוי אזויו וטבל בשמן
 רגלו: ברזל ונזושת מנעלה וכימיק דבאך: אין כאל
 ישרון רכב שמים בעורה ובגאותו שזוקים: ששי מענה
 אלהי קדם ומתוזת זרעת עולם ויגרש מפניה אויב
 ויאמר השמד: וישכן ישראל בטוז בדר עין יעקב
 אל ארץ דגן ותירוש אף שמיני יערפו טל: אשריך
 ישראל מי כמוה עם נישע ביהוה מגן עורה
 ואשר זורב גאותה ויפוזשו איניה לך ואתה על
 במותימו תדרך: שבעי
 מערכת מואב אליהר נבו ראש הפסגה אשר
 על פני ירוזו ויראהו יהוה את כל הארץ את
 הגלעד עד דן: ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים
 ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים האזורון:
 ואת הנגב ואת הככר בקעת ירוזו עיר התמרים
 עד צער: ויאמר יהוה אליו ואת הארץ אשר
 נשבעתי לאברהם ליעזק וליעקב לאמר לזרעה
 אתננה הראיתיך בעיניך ושמה לא תעבר: וימת
 שם משה עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה:
 ויקבר אתו בגי בארץ מואב מול בית פעור ולא
 ידע איש את קברתו עד היום הזה: ומשה בן
 מאה ועשרים שנה במותו לא כהתה עינו ולא נס
 לזוה: ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב
 שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה: ויהושע בן
 נון מלא רוזו זוכמה כייסמה משה את ידיו עליו
 וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה
 את משה: ולא יקם עוד בישראל כמושה
 אשר ידעו יהוה פנים אל פנים: לכל האתת
 והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ
 מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: ולכל
 היר הזוזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה
 לעיני כל ישראל:

שיטה מקובצת

ממנה, וממנה, וממנה, וממנה. ג. וסו עקני הו"ן בחיזק. ד. וכן וישכן
 שונה מחברו מפרשת "בראשית" ג. כד וישכן מקדם לג' ע' דן.
 ברוך ה' לעולם אמן ואמן